

mindste imod. Saa foreslaar man som en anden Udvej: Lad os give en praktiserende Læge deroppe 1,000 Kr. for at nedsætte sig i Torshavn. Ja, der samstemmer jeg fuldstændig med det ærede Medlem for Færøerne i, at det ikke kan nytte noget at stille dette Forlangende til en Læge. Man kan gerne vedtage noget saadant, jeg kan ikke principielt have noget imod det, man kan blot ikke skaffe denne Læge af den simple Grund, at Hovedindtægten maa være den faste Lønning. Naar der alt er en Distriktslæge, kan en praktiserende Læge maaske blive benyttet i Torshavn, hvis han der kan vinde privat Praksis — jeg tror for Resten ikke, det har stort at betyde, da Beboerne for største Delen ere Almuesfolk — men han vil ikke kunne være tjent med at foretage Rejser omkring i Distriktet og blive borte, maaske en Dag eller to, for den ringe Betaling, som Distriktslægen kan nøjes med, fordi han har sin gode Lønning i Ryggen. Hvis man kunde faa en Læge til at gaa der op paa de omtalte Vilkaar, vilde Følgen blot blive, at han ikke kunde bestaa. Jeg maa derfor meget beklage, at man ikke har tiltraadt dette Forslag. Jeg skal gøre opmærksom paa, hvad der er anført her i Anmærkningerne, at det allerede er et gammelt Spørgsmaal. Det er blevet rejst deroppe i 1883 og har altsaa nu været fremme i en 14—15 Aar, og for hvert Aar bliver det mere paatrængende. Baade Amt og Kommune have desuden vist Beredvillighed til at gøre Ofre. Jeg vilde derfor sætte særdeles megen Pris paa, om det ærede Udvalg efter disse Udtalelser fra mig og det ærede Medlem for Færøerne vilde tage Spørgsmaalet op til fornyet Drøftelse inden 3dje Behandling. Hvis man blot vilde give mig en Antydning af, at man ønsker de Oplysninger, som Ministeriet maatte være i Besiddelse af, og som maatte kunne hjælpe, skulde de naturligvis staa til Udvalgets Raadighed.

Saa er der endelig Spørgsmaalet om Tilskuddet til de to Lægehaandbøger. Jeg samstemmer her ganske med det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (Rørdam) i hans Forundring over den Afgørelse, som Udvalget har truffet i sit Ændringsforslag. Jeg maa sige, at jeg stod i den Formening, at det vilde gaa saadan, at enten spiste de hinanden, saa at ingen fik noget, eller ogsaa fik de begge to. Jeg blev meget forbavsset over at se, at den ene fik og den anden ikke. Jeg tror, at den ærede Ordfører har Uret, naar han mente, at den ene har forskellige

Fortrin fremfor den anden, idet den Bog, der udgives af Lægen her i Kjøbenhavn, skulde have en mere almindelig Betydning. Han henviste til Motiveringen om, hvorledes den kunde være til Gavn for Rigsdag, Administration, Kommunerne o. s. v. Jeg tror nu, at det er rent tilfældigt, at den ene Bog har faaet det Vidnesbyrd og den anden ikke. Tingen er simpelt hen den, at naar disse Ord af Sundhedskollegiets Udtalelse, som findes i Ministeriets Skrivelse, ere løbne med paa det ene Sted og ikke paa det andet, kommer det blot af, at den ene Læge har skyndt sig, for at gøre Indtryk, med at sende et Korrekturaftryk af sin Bog til Sundhedskollegiet. Det have de andre Læger, Magnus — og jeg husker ikke, hvad den anden hedder — som dog først var paa Færde, ikke gjort. Men Sundhedskollegiet har udtalt sig meget rosende om deres tidligere Arbejde. Jeg har selv haft Lejlighed til at benytte det og fundet det fortræffeligt. Jeg tror, at deres Arbejde vil faa ganske samme Betydning som det andet for Rigsdag, Kommunalbestyrelser, Autoriteterne o. s. v. En saadan Haandbog maa foruden at være indrettet paa de Folk, for hvem den særlig er beregnet, tillige kunne give de forskellige Autoriteter Oplysninger om de der behandlede Forhold. Begge Bøgerne ere affattede efter det samme System. Den fra Kjøbenhavn gaa vi jo ikke glip af, thi den er alt naaet saa vidt, at der er taget Korrekturaftryk af den. Jeg vil meget anbefale det ærede Udvalg her at gøre lige Skel.

**Alberti:** Som den ærede Ordfører bemærkede, er det mig, som har rejst det Spørgsmaal, der omhandles under Nr. 80 i Betænkningen, og som har været Genstand for Samraad, nemlig Anvendelsen af disciplinære Straffe i Straffeanstalterne og disse Straffes Art. Jeg mener, at selv om man ved sig fri for at lide af Forbrydervenlighed, og selv om man nok saa meget mener, at der i Straffeanstalterne skal herske Orden og Disciplin, kan det paa den anden Side ikke være en ligegyldigt, om der muligvis gaas alt for rundaandet til Værks med disse disciplinære Straffe, som det ligger i Fængselsvæsenets Haand at tildele Fangerne uden Domstolenes Kontrol, og som i Reglen ogsaa unddrager sig Offentlighedens Kontrol. Paa Grund af det Spørgsmaal, der er blevet rettet til Ministeriet, er der fremkommet en Del Oplysninger, der til Dels ere aftrykte i Betænkningen. Det ses deraf, at der paa en en-